

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Evstratii Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui:

Moțpan Alexandr xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxx, r-nul xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 22.06.2016 - 09.08.2016;

instanța de apel: 07.09.2016 - 19.10.2016;

instanța de recurs: 23.01.2017 - 15.02.2017;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 09 august 2016, *cauza fiind examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală*, Moțpan Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, fără aplicarea amenzii.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, Moțpan Alexandr la 05.02.2016, în jurul orei 14.00-14.20, avînd ca scop sustragerea deschisă a bunurilor materiale, împreună cu Șanghin Denis, au pătruns în casa de locuit a lui Moroșan Vladimir, situată în satul xxxx, r-nul xxx, unde i-au aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea feței, apoi i-au sustras în mod deschis portmoneul cu bani în sumă de 1700 lei, o scurtă din piele pentru bărbați de culoare neagră cu blană în sumă de 5000 lei, un DVD „Samsung” în sumă de 4000 lei și un televizor „Alfa” în sumă de 100 lei, pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă de 10800 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Evstratii Veaceslav în numele inculpatului, solicitînd casarea acesteia în partea pedepsei, rejudecarea

cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Moțpan Alexandr să-i fie stabilită pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal, pe motiv că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, numită fără a lua în considerație toate circumstanțele pe dosar și cu încălcarea principiilor de bază a procesului penal;

- instanța și-a motivat numirea unei pedepse reale prin faptul că Moțpan Alexandr a fost condamnat de către Judecătoria Edineț prin sentința din 28.05.2015 la muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin încheierea din 07.12.2015 i-a fost înlocuit numărul de ore neexecutate cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis și prin urmare, instanța greșit a calificat încheierea din 07.12.2015 ca o sentință, deoarece art.341 a Codului de procedură penală, deosebește felurile de hotărâri emise de instanțele de judecată în procesul penal;

- faptul schimbării modului de executare a sentinței nu poate fi interpretat ca o condamnare și deci invocarea de către instanță a art.34 Cod penal este greșită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2016 a fost admis apelul avocatului, casată parțial sentința instanței de fond și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moțpan Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Colegiul penal a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința inculpatului în baza art.187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal nu a ținut cont întocmai de prevederile art.34 Cod penal, ce reglementează condițiile în care infracțiunile se consideră în stare de recidivă, ca rezultat neîntemeiat a calificat acțiunile lui Moțpan Alexandr ca comise în stare de recidivă, stabilind eronat și tipul penitenciarului *închis* unde urmează să execute inculpatul pedeapsa închisorii.

Astfel, instanța de fond nu a reținut pe caz circumstanțe atenuante și agravante cu referire la inculpat și la stabilirea măsurii de pedeapsă a luat în considerație personalitatea inculpatului, care negativ se caracterizează la locul de trai, anterior a fost condamnat, la evidență la medicul psihiatru nu se află, dar se află la evidență la medicul narcolog cu diagnoza „Tulburare mintală și de comportament datorită utilizării alcoolului” conform raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 205a-2016 din 06.04.2016 efectuată în condiții de ambulatoriu, fiind recunoscut responsabil și nu necesită tratament staționar.

Prin urmare, instanța de fond a luat în considerație faptul, că Moțpan Alexandr și-a recunoscut vina, se căiește sincer în cele comise și are la întreținere 2 copii minori, considerînd că pedeapsa inculpatului urmează a fi stabilită sub formă de închisoare și a reținut că, inculpatul prin sentința Judecătoriei Edineț din

28.05.2015 a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 160 ore, însă pedeapsa respectivă a fost înlocuită cu închisoare din cauza neexecutării de către Moțpan Alexandr a orelor neremunerate stabilite, ulterior, ultimul fiind eliberat la 05.02.2016 din penitenciar după executarea a 63 zile de închisoare.

În atare situație, nu se poate de considerat că inculpatul a fost pedepsit cu pedeapsa închisorii și că a comis infracțiunea respectivă pentru care se condamnă pînă la expirarea termenelor prevăzute de art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal, fiind în stare de recidivă, după cum a constatat eronat instanța de fond.

Colegiul a conchis că instanța de fond eronat a considerat că Moțpan Alexandr a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit.b),d),e),f) Cod penal în stare de recidivă, deoarece ultimul după executarea pedepsei se consideră ca neavînd antecedente penale, astfel mențiunile instanței de fond în sensul dat sunt nefondate și este fără temei stabilirea de către instanță a executării pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis, deoarece ultimul nu se află în stare de recidivă, situație contrară prevederilor art.72 alin.(3) Cod penal, potrivit căruia se reglementează, că în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Infracțiunea comisă de inculpat se califică ca gravă, astfel instanța de fond urma să stabilească executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și în latura dată prevederile sentinței au fost casate.

Totodată, Colegiul penal a constatat, că în sentința adoptată la descrierea faptei criminale ca fiind dovedită, se conține formulare care indică la vinovăția altei persoane la comiterea infracțiunii, astfel instanța de fond a indicat despre participarea la comiterea infracțiunii împreună cu Moțpan Alexandr a lui Șanghin Denis, în privința căruia cauza este disjunsă într-o procedură separată și nu a fost judecată. În sensul dat, Colegiul penal a considerat necesar a exclude numele și prenumele acestei persoane și anume Șanghin Denis, cu indicarea în descrierea faptei criminale ca fiind dovedită doar mențiunea despre săvârșirea infracțiunii de către inculpat împreună cu altă persoană, în privința căruia cauza este disjunsă într-o procedură separată, fără precizarea numelui și prenumelui lui.

În rest, ținînd cont de circumstanțele stabilite de instanța de fond privind comiterea unei infracțiuni grave de către inculpat, precum și de persoana inculpatului, care nu este la prima abatere penală, anterior fiind condamnat penal de două ori, totodată fiind eliberat din penitenciar la 05.02.2016, în aceeași zi a comis o nouă infracțiune intenționată, Colegiul penal a reținut că în condițiile stabilite ale cauzei penale pedeapsa numită de instanța de fond sub formă de închisoare inculpatului, cu respectarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de

procedură penală privind reducerea cu o treime a limitei minime a pedepsei închisorii, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, alte temeuri de atenuare a pedepsei nefiind stabilite.

De asemenea, instanța a considerat ca nefondate argumentele aduse de avocat în apel prin care consideră pedeapsa aplicată inculpatului cu închisoare prea aspră, cu solicitarea aplicării pedepsei conform art.90 Cod penal de 3 ani 6 luni cu termen de probă de 3 ani, deoarece temeuri de aplicare a suspendării executării pedepsei aplicate nu s-au stabilit.

5. Împotriva hotărîrilor avocatul Evstratii Veaceslav în numele inculpatului a declarat recurs ordinar solicitînd casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, solicitînd inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, deoarece lipsesc temeuri de casare a hotărîrii recurate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent în recurs nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate,

ca fiind ilegale. Mai mult ca atât, în recurs recurentul face trimitere la motivele instanței de apel care au stat la baza casării sentinței primei instanțe, fără a se face referire la presupusele erori din decizia instanței de apel, care potrivit normelor de procedură penală se atacă cu recurs ordinar.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care le-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Evstratii Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Moțpan Alexandr*, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 martie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun